

Иван Вазов
Благодаря

Благодаря. Ти внесе нова сила,
ти внесе здраве, радост, благодат
в душата ми. Обикнах тоя свят,
откакто ти, жена вълшебна, мила,
вложи в мен ново чувство – да горя
и да обичам пак. Благодаря.

Живота зле, жестоко ме измами.
Слетя ме рано злоба и печал,
разлюбих всичко, що бях обичал,
напуснах честен труд, зафърлих знаме
и рекох малодушно: нека мря!
Тогаз се ти яви. Благодаря...

Тогаз се ти яви и в твоите очи
приветни, нежни светна за мен май...
Из туй върховно, славно чувство, знай,
вълшебнице, че нов човек изскочи!
Сега съм смел, та ще ли се смиря
пред страшната съдба? Благодаря.

Ти вля в душа ми синий цвят небесни,
сияньето на майската зора,
приветний шум на младата гора
и полский дъх, и славейските песни...
Успях живота тежки да съзря
пак мил и хубав... О, благодаря.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8493>]